

for drevet i den i § 35, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

§ 34. Anses efter § 33, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles — medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale — den i § 33, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m. v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiémer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 20 000 kr.; vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter erhvervsskatteudvalget, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

§ 35. Det påhviler den i § 25, stk. 1, jfr. § 24, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. omhandlede kommune at forestå fordelingen i henhold til § 34 af den kommunale andel af indkomstskatten mellem de berettigede kommuner. Indenrigsministeren kan bestemme, at en anden kommune, hvortil den pågældende virksomhed må anses for nærmere knyttet, skal forestå fordelingen.

Stk. 2. De kommuner, der anser sig for berettigede til andel i skatten fra et selskab,

en forening m. v., skal årlig inden udgangen af september måned gøre anmeldelse herom til den i stk. 1 nævnte kommune. Er denne bekendt med, at vedkommende selskab, forening m. v. tillige driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, indrages disse i fordelingen.

Stk. 3. Mener en kommune, at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig, kan spørgsmålet indbringes for erhvervsskatteudvalget inden 3 måneder efter fordelingsforetagelse.

Stk. 4. Erhvervsskatteudvalgets afgørelser af fordelingsspørgsmål, herunder afgørelser i henhold til § 34, stk. 3, er endelige.

§ 36. Bestyrelser for selskaber, foreninger m. v. er pligtige på forlangende at give ligningsmyndigheden i den kommune, der foretager fordelingen, og erhvervsskatteudvalget de oplysninger, der er nødvendige for fordelingsforetagelse. Vægrer nogen sig ved at efterkomme et sådant forlangende, afgør indenrigsministeren, hvor vidt den pågældende er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde. Bøderne, der tilfalder statskassen, kan indrives ved udpantning.“

§ 7.

I lovens § 37 og § 38, stk. 1, udgår ordene: „(om selskabsskatten m. v. se § 35, stk. 4, jfr. § 36 a, stk. 4).“

§ 8.

Indenrigsministeren bemyndiges til at bekendtgøre lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 67 af 9. marts 1959, med de ændringer, der er en følge af lov af 00. februar 1960 om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen og nærværende lov.

§ 9.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1961-62.